

Prečo klamem, podvádzam a podliezam laťku v škole

Prečo klamem, podvádzam a podliezam laťku v škole

Prečo? Jednoduchá otázka, trochu ťažšia odpoveď. Ale zbytočne sa budem vykrúcať.

V prvom rade si myslím, že sa to ani zďaleka netýka len nás – študentov. Je to problém väčšiny ľudí (ak nie všetkých). Niektorí si možno povie, že klame a podvádza celkom nevedomky. Môj názor však je, že všetci veľmi dobre vieme, čo robíme. A predsa sa toho nevzdávame a pokračujeme v tom. Hoci si uvedomujeme, že tým škodíme nielen nášmu okoliu, ale hlavne sami sebe.

Spočiatku, kým nám naše plány vychádzajú, je všetko krásne. Časom ale pravda vyjde na povrch a my sa trápime nielen tým, že nám to nevyšlo, že nás odhalili, ale hlavne rozmýšľaním nad novými klamstvami a výhovorkami. Počas tohto rozmýšľania sa tvárime, že je všetko v poriadku. Snažíme sa správať, akoby sa vôbec nič nestalo, no pritom len čakáme na vhodnú príležitosť na ďalší „útok“. Keď to takto píšem, pripadá mi to, akoby som nás prirovnávala k zvieratám... V skutočnosti sme na tom omnoho horšie. Lebo ani tie sa navzájom nezájajú, ale držia pokope.

Vrátim sa teda k škole. Študenti sa preslávili svojimi pokusmi o prekonanie nielen profesorov, ale aj školských predpisov. Uvedomujú si však, čo im hrozí? – Nie. Všetci sa spoliehajú, že dosiahnu, čo chcú, že im všetko vyjde. V konečnom dôsledku sa to niektorým (aj keď svojim spôsobom) podarí... Napríklad tým, že školu opustia nadobro bez toho, aby vlastne sami chceli. Sú však aj takí, ktorým to nejako prejde.

Nič vtipné – ja viem. Ale tiež viem o tom svoje... Som originálny príklad "podliezačky latiek". A určite sa nemám čím chváliť. Aj keď si poviem, že som sa snažila o zmenu, všetci dobre vieme, že si to naozaj iba nahováram. A hneď mi napadá ďalšia otázka: „Dokáže sa človek v takom prípade ešte zmeniť?“. No na túto otázku nepoznám odpoveď. Možno časom pochopíme, čo sme v živote navystrájali. Len aby už potom nebolo príliš neskoro.

Svet sa krúti a s ním aj my – naše konanie a následné ľutovanie. A tento kolotoč sa krúti bez prestávky stále viac... Je len na nás, ako dlho to ešte dovoľíme.